کِتابِ حَگَّی نَبی

پیشگُفتار

حَگَّی نَبی دَ سالِ دوّمِ حُکمرانی داریوش پادشاه پَیغامِ خُداوند ره اِعلان مُونه و مُوگیه که خُشکسالی و بےبَرکتی بخاطری اَسته که خانِه خُدا ناتکمِیل باقی مَنده. اُو دَ وسِیلِه کلامِ خُداوند مردُم ره تشوِیق مُونه که آباد کدونِ خانِه خُدا ره تکمِیل کُنه و مُوگیه که خُداوند قد ازوا اَسته و اُونا از هیچ چِیز ترس نَخوره. خُداوند وعدِه خُو ره یادآوَر شُده دَزوا مُوگیه که روح شی دَ مینکلِ ازوا باقی مُومنه و اُو مِلَّتها ره تکان مِیدیه تا خزانه های خُو ره دَ اُونجی بیره. امچُنان دَزوا مُوگیه که اُونا ره بَرکت مِیدیه. دَ آخِر خُداوند مُوگیه که مَملَکَتها ره سرنِگون مُونه و خِدمتگار خُو زِروبابِل ره رقمِ انگُشترِ مُهردار جور مُوکُنه.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

طبقه-بَندی مَوضوع‌ها

حُکم بَلدِه تکمِیل کدونِ خانِه خُدا (۱:۱)

شِکوه-و-جلالِ خانِه خُداوند (۱:۲)

وعدِه بَرکت (۲:۱۰)

وعدِه خُدا دَ زِروبابِل (۲:۲۰)

حُکم بَلدِه تکمِیل کدونِ خانِه خُدا

۱ ① دَ سالِ دوّمِ حُکمرانی داریوش پادشاه، دَ روزِ اوّلِ ماهِ شَشُم
کلامِ خُداوند دَ وسِیلِه حَگَی نَبی دَ زِروبابِل باچِه شِئَلتِیئیل والی یهُودا و دَ
یهوشُعَ باچِه یهوصادق پیشوای بُزُرگ رَسَنده شُد که اینی رقم بُود:

② خُداوندِ لشکرها اینی رقم مُوگیه: "اِی قَوم مُوگیه، وخت شی

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هنوز نَمَده که خانِه خُداوند دُوباره آباد شُنه.‘‘

۳ اوخته کلامِ خُداوند دَ وسِیلِه حَگَی نَبی اَمَده گُفت: ۴ ‘‘آیا بَلدِه
شُمو وخت شی اَسته که شُمو دَ خانه‌های مُزَیَن-شُده زِندگی کنِید و اِی خانه
خراب باقی بُمَنه؟‘‘

۵ پس آلی خُداوندِ لشکرها اینی رقم مُوگیه: ‘‘دَ بارِه راه-و-رفتار خُو
دَ دِل خُو فِکر کنِید. ۶ شُمو غَدر کِشت کدِید، ولے حاصِلِ کَم گِرفتِید؛
شُمو مُوخورِید، ولے سیر نَمُوشِید؛ شُمو وُچی مُونِید، ولے طَبع-خوش
نَمُوشِید؛ شُمو کالا مُوپوشِید، ولے گرم نَمُوشِید و شُمو که مُزد مِیگِیرِید،
مُزد خُو ره دَ خلطِه سُلاخ پورته مُوکُنِید.‘‘

۷ خُداوندِ لشکرها اینی رقم مُوگیه: ‘‘دَ بارِه راه-و-رفتار خُو دَ دِل خُو
فِکر کنِید. ۸ دَ کوهِستو بورِید و چیو اَوُرده خانه ره آباد کنِید تا از دِیدون
شی خوش شُنُم و جلال مه دَ اُونجی ظاهِر شُنه.‘‘ ۹ اِی ره خُداوند مُوگیه.
‘‘شُمو چِیم دَ راهِ کَلو بُودِید، ولے اینه، کَم حاصِل کدِید و غَیتِیکه خانه
اَوُردِید ما اُو ره ام دَ باد دَدُم. چرا؟ بخاطری که خانِه ازمه خراب باقی مَنده
و شُمو هر کُدَم شُمو دَ عَجَله خانِه خُو مورِید.‘‘ اِی ره خُداوندِ لشکرها

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مُوگیه. ۱۰ "امزی خاطر آسمونا دَ بَلِه شُمو شبنم خُو ره بَند کده و زمی
حاصِل خُو ره. ۱۱ ما دَ بَلِه زمی و کوهِستو خُشکسالی ره کُوی کدیم؛ دَ
بَلِه غَلّه-و-دانه، شِیرِه انگُور، روغونِ زَیتُون، چِیزای که از زمی مُورویه و دَ
بَلِه اِنسانا و حَیوانا، اَرے، دَ بَلِه تمامِ حاصِلِ زَحمتِ دِستای شُمو."

۱۲ اوخته زِروبابِل باچِه شِئَلتِیئیل، یهوشُعَ باچِه یهوصادق پیشوای
بُزُرگ و پگِ باقی‌مَنده‌های قَوم از آوازِ خُداوند، خُدای خُو و از توره‌های
حَگَی نَبی که خُداوند، خُدای ازوا اُو ره رَیی کدُد اِطاعَت کد و ترس-و-
اِحترامِ خُداوند دَ دِلِ مردُم جای گِرِفت.

۱۳ دَ امزُو غَیت حَگَی پَیغمبرِ خُداوند، اینی پَیغامِ خُداوند ره بَلدِه قَوم
رَسَنده گُفت: "خُداوند مُوگیه، 'ما قد شُمو اَستُم.'" ۱۴ و خُداوند روحِ
زِروبابِل باچِه شِئَلتِیئیل والی یهُودا، روحِ یهوشُعَ باچِه یهوصادق پیشوای
بُزُرگ و روحِ پگِ باقی‌مَنده‌های قَوم ره دَ حَرکت اَوُرد و اُونا اَمَده دَ بَلِه خانِه
خُداوندِ لشکرها، خُدای خُو کار ره دُوباره شُروع کد. ۱۵ اِی واقِعه دَ سالِ
دوّمِ حُکمرانی داریوش پادشاه، دَ روزِ بِیست و چارُمِ ماهِ شَشُم رُخ دَد.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شِکوه-و-جلالِ خانِه خُداوند

۲ ۱ دَ روزِ بِیست و یکُمِ ماهِ هفتُم، کلامِ خُداوند دَ وسِیلِه حَگَی
نَبی اَمَده گُفت: ۲ "قد زِروبابِل باچِه شِئَلتِیئیل والی یهُودا، یهوشُعَ باچِه
یهوصادق پیشوای بُزُرگ و باقی‌مَندِه قَوم گپ زَده بُگی، ۳ 'دَ مینکل
شُمو کِی باقی مَنده که اِی خانه ره دَ جلالِ سابِق شی دِیده بَشه؟ آلی دَز
شُمو چی رقم معلُوم مُوشه؟ آیا اِی دَ نظر شُمو ناچِیز معلُوم نَمُوشه؟' ۴
مگم آلی خُداوند مُوگیه، 'قَوی-دِل بَش، اَی زِروبابِل!' خُداوند مُوگیه،
'قَوی-دِل بَش، اَی یهوشُعَ باچِه یهوصادق پیشوای بُزُرگ! قَوی-دِل بَشِید،
اَی تمامِ مردُمِ سرزمی! کار کنِید، چُون ما قد شُمو اَستُم.' اِی ره خُداوندِ
لشکرها مُوگیه. ۵ 'مُطابِقِ وعدِه که دَ غَیتِ بُر شُدون شُمو از مِصر قد
شُمو کدُم، روحِ مه دَ مینکل شُمو باقی مُومَنه. پس ترس نَخورِید.'

۶ چُون خُداوندِ لشکرها اینی رقم مُوگیه، 'یگ دَفعِه دِیگه بعد از
وختِ کَم، ما آسمونا و زمی و دریا و خُشکی ره تکان مِیدیُم. ۷ ما تمامِ
مِلَّت‌ها ره تکان مِیدیُم تا خزانه‌های تمامِ مِلَّت‌ها دَ اِینجی بییه و ما اِی خانه

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ره قد شِکوه-و-جلال پُر مُونُم.' ۸ اِی ره خُداوندِ لَشکرها مُوگیه. 'نُقره از مه اَسته و طِلّا دَز مه تعلُق دَره.' ۹ اِی ره خُداوندِ لشکرها مُوگیه. 'شِکوه-و-جلالِ امزی خانه از سابِق شی کده بُزُرگتَر مُوشه و دَ امزی جای ما صُلح-و-آرامِش ره برقرار مُونُم.' اِی ره خُداوندِ لشکرها مُوگیه."

وعدِه بَرَکت

۱۰ دَ سالِ دوّمِ حُکمرانی داریوش، دَ روزِ بِیست و چارُمِ ماهِ نُهم کلامِ خُداوند دَ حَگَی نَبی نازِل شُد که بُگیه: ۱۱ "خُداوندِ لشکرها اینی رقم مُوگیه، 'از پیشوایو سَوال کده پُرسان کُو که شریعت دَزی باره چی حُکم مُونه: ۱۲ اگه یگ نفر گوشتِ مُقَدَّس ره دَ دامونِ کالای خُو بُبره و دامون شی دَ نان یا قَتِیغ یا شراب یا روغو یا هر رقمِ خوراکِ دِیگه دَکه بُخوره، آیا اُو مُقَدَّس مُوشه؟' "پیشوایو دَ جواب شی گُفت: "نَه."

۱۳ اوخته حَگَی پُرسان کده گُفت: "اگه یگ نفر بخاطرِ دِست زَدو دَ مُرده نَجِس شُنه و دَ یکی امزی خوراک‌ها دِست بِزنه، آیا اُو نَجِس

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مُوشه؟" پیشوایو دَ جواب شی گُفت: "اَرے، نَجِس مُوشه."

۱۴ پس حَگَی گُفت: "خُداوند مُوگیه، اُمی قَوم و امی مِلَّت دَ پیشِ
ازمه امُو رقم اَسته و تمامِ کارای دِستای ازوا ام امُو رقم؛ و هر چِیزی که
اُونا دَ اُونجی تقدِیم مُونه نَجِس اَسته. ۱۵ آلی فِکر خُو ره بِگِیرِید که ازی
روز اُو سُو چی کارا مُوشه! شُمو مِیدَنِید زمانی که هنوز یگ سنگ دَ بَلِه
دِیگه سنگ دَ خانِه خُداوند ایشته نَشُدُد، ۱۶ دَ امزُو روزا وختی یگ نفر دَ
بَلِه یگ کوڈِ غَلّه دَ طماعِ بِیست بوجی میمَد، دَ اُونجی فقط دَه بوجی بُود و
غَیتِیکه یگ نفر دَ پیشِ چرخُشتِ انگُور میمَد که پِنجاه سَطل از شی بُر
کُنه، دَ اُونجی فقط بِیست سَطل بُود. ۱۷ ما تمامِ حاصِلاتِ زَحمتِ دِستای
شُمو ره قد بادِ مُضِر، آفَت و زاله زَدُم؛ ولے شُمو پس سُون ازمه نَمَدِید.

اِی ره خُداوند مُوگیه.

۱۸ آلی فِکر خُو ره بِگِیرِید که ازی روز اُو سُو چی کارا مُوشه! روزِ
بِیست و چارُمِ ماهِ نُهم ره، یعنی روزی ره که تادَوِ خانِه خُداوند تکمِیل شُد دَ
فِکر خُو بِگِیرِید. ۱۹ آیا تُخم بَلدِه کِشت کدو دَ دَی‌خانه باقی مَنده و تاکِ
انگُور، دِرخت انجِیر، دِرختِ اَنار و دِرختِ زَیتُون میوه مِیدیه؟ نَه، لیکِن ازی

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

روز اُو سُو ما شُمو ره بَرکت مِیدیُم."

وعدِه خُدا دَ زِروبابِل

۲۰ کلامِ خُداوند دَ روزِ بِیست و چارُمِ ماه، دَفعِه دوّم دَ حَگَی نازِل شُده
گُفت: ۲۱ "قد زِروبابِل والی یهُودا گپ زَده بُگی که ما آسمونا و زمی ره
تکان مِیدیُم. ۲۲ ما تَختِ مَملَکَتها ره سرنِگون مُونُم و قُوَتِ مَملَکَتهای
مِلَّتها ره تَباه مُوکنُم و گاڈیهای جنگی و سوارای ازوا ره دَ زمی مِیزَنُم و
اَسپها و سوارای ازوا دَ وسِیلِه شمشیرِ یگدِیگِه خُو نَقشِ زمی مُوشه. ۲۳
خُداوندِ لشکرها مُوگیه، 'دَ امزُو روز، اَی خِدمتگار مه زِروبابِل باچِه
شِئَلتِیئیل، ما تُو ره مُقرَر مُونُم'

و خُداوند مُوگیه، 'ما تُو ره رقمِ انگُشترِ مُهردار جور مُونُم، چُون ما تُو
ره اِنتِخاب کدیم.'

اِی ره خُداوندِ لشکرها مُوگیه."

سوال دارید؟ +1 807.700.6090
afghanbibles.org © آزرگي